

[Madsen-Mygdal.]

ærede Medlem afbryder mig og siger, at det gælder kun den ene Lov; dermed maa han vel mene Arbejdsløshedsloven; med Hensyn til den anden Foranstaltning kan man vel sige, at den finansielle Ramme ikke er sprængt, for saa vidt som der kun er stillet 30 Mill. Kr. til Raadighed, men vil man opfylde de Forventninger, Loven har givet med de 2 pCt. af den meget omtalte Forskel mellem Gæld og Nettoformue, er det da givet, at ogsaa her den finansielle Ramme er sprængt.

Vi har anslaaet Udgiften efter vort Forslag om Henstand — og her maa jeg gøre opmærksom paa, at der ikke er Tale om en egentlig Udgift, det er ikke Tilskud som efter Kriselovene, men Laan til solvente Landmænd — til et Beløb af mellem 20 og 25 Mill. Kr. eller kun Halvdelen af det Beløb, som det offentlige uretmæssig i et enkelt Aar paalægger det samme kriseramte Landbrug for meget i Ejendomsbeskatning.

Men naar nu det ærede Medlem fastholder, at denne Foranstaltning er finansielt uoverskuelig for Staten, hvad skal man da sige om Akkordloven, som det ærede Medlem ogsaa har stemt for? Ved Akkordloven er der ogsaa Tale om Laan, men ganske vist Laan med en langt mindre, ja, med en rent minimal Sikkerhed og langt større Laan pr. Ejendom; man gaar her op til 10 pCt. af Ejendomsskylden, saaledes at for hver Landmand man redder ved denne Lov, skal der anvendes et Laanebeløb, 4—5 Gange saa stort som det, der er stillet i Forslag fra vor Side, naar Talen er om solvente Landmænd. Og saa forekommer det mig ogsaa ejendommeligt, at det ærede Medlem kalder Beløbet for uoverskueligt, saa snart der er Tale om, at Staten, der vil hjælpe, ogsaa maa stille Hjælpens Beløb til Raadighed. Saa snart derimod man følger den af Regeringen anviste lette Vej og foreslaar, at Laangiverne, Kreditforeninger, Sparekasser og private, skal tage hele Tabet, saa er der ikke noget uoverskueligt i det for det ærede Medlem, eller hvis der er noget uoverskueligt i det, generer det ikke det ærede Medlem, saa nærer han ingen som helst Bekymring med Hensyn til de Vanskeligheder, et saadant Moratorium kan medføre.

Jeg beder det ærede Medlem undskylde: for mig stiller det sig ganske omvendt. Hvis Staten gennem Erhvervenes Laanefond eller paa anden Maade gaar ind med et Laanebeløb, saa er det overskueligt, hvad det er, vi lovgiver om her, selv om Beløbet

ikke forud helt nøjagtigt kan beregnes. Det kan det, som bekendt, ikke ved saadanne Foranstaltninger, og jeg synes, vi har et typisk Eksempel herpaa foran os i de vedtagne Kriselove. Hvis man derimod foretager et direkte Indgreb i den bestaaende Retsordning, saaledes som her foreslaaet, og derved retter et farligt Stød mod hele den Tillid, som til syvende og sidst er al Kreditgivnings Grundlag, saa forekommer det mig, at det er Følgerne af en saadan Foranstaltning, som er ganske uoverskuelige, og der kan let ved blot denne ene Foranstaltning skabes en Mistillid, som det maaske vil tage Slægtleds Arbejde at faa fjernet, og der kan let anrettes Ulykker, som det ikke vil være muligt for Staten med langt større Ofre, end her er Tale om, at raade Bod paa. Det uoverskuelige, maa jeg sige, knytter sig efter min Opfattelse til det Forslag, som her foreligger.

Naar det ærede Medlem dristigt hævder, at der i dette Forslags § 6 ingen som helst Fare er for Kreditforeningernes Virksomhed, saa maa jeg beklage, at det ærede Medlem ganske undlod at anføre nogen som helst Grund for denne Paastands Rigtighed. Det ærede Medlem sagde blot — jeg har ikke læst det i Fortrykket og kan derfor ikke citere ordret; men jeg tror, at Hovedindholdet af, hvad det ærede Medlem paa dette Punkt udtalte, var følgende: Det — altsaa at der ingen Fare er for Kreditforeningerne — det forstaar de Mænd, der har med den Slags Ting at gøre. Og vi, der har en anden Mening, var altsaa blandt dem, der ikke har med den Slags Ting at gøre og altsaa ikke forstaar sig paa dem.

Jeg vil henstille, ja, jeg vil ikke blot henstille, men jeg vil stille som Betingelse for, at vi fra vor Side kan deltage i Forhandlingen om dette Lovforslag, at vi spørger de Mænd, som har med den Slags Ting at gøre. Det er absolut en Mangel ved Lovforslaget, at det forelægges her til Rigsdagens Afgørelse, uden at de Mænd er spurgt, som har med den Slags Ting at gøre. Det er mig ikke nok, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen staar op og siger: Saadan vil de Mænd, der har med den Slags Ting at gøre, stille sig. Nej, lad os saa høre, hvad de Mænd mener; lad os høre Kreditforeningernes og Sparekassernes Repræsentanter, og lad os lægge tilbørlig Vægt paa, hvad de har at meddele Rigsdagen i Anledning af det Forslag, som her foreligger.

Saa udtalte det ærede Medlem, at hvad der her var foreslaaet, var ikke noget nyt og ukendt, og det ærede Medlem anførte i saa Henseende, at der i Krigens to første Aar